

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, houdende algemene maatregelen, van de 18de september 2014 ter uitvoering van artikel 28a, zesde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen¹ (Landsbesluit tijdelijke sluiting bedrijfslocatie).

IN NAAM VAN DE KONING!

De Tweede Waarnemend Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is nadere regels te stellen over de toepassing en uitvoering van de administratieve sanctie van tijdelijke sluiting van een bedrijfslocatie van waaruit goederen worden geleverd en diensten worden verricht als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999².

Gelet op:

artikel 28a, zesde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In deze regeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Kasregistratieplichtige : een kasregistratieplichtige als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen³.
- b. Bedrijfslocatie : de locatie van waaruit een kasregistratieplichtige goederen levert of diensten verricht, als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, uitgezonderd woongedeelten.
- c. fiscaal kasregistratiesysteem : een fiscaal kasregistratiesysteem als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.

¹ P.B. 2013, no. 53

² P.B. 2013, no. 52

³ P.B. 2014, no. 80

- d. controle-autoriteit : de directeur van de Stichting Overheids Belasting-accountantsbureau, dan wel door de directeur aan te wijzen personen.
- e. overtreding : het niet, dan wel het niet op de voorgeschreven wijze, nakomen van de verplichtingen als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.
- f. overtreder : de kasregistratieplichtige die de overtreding pleegt of medepleegt.
- g. begunstigingstermijn : de termijn waarbinnen een geconstateerde overtreding moet zijn hersteld.

Artikel 2

1. De administratieve sanctie, bedoeld in artikel 28a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt opgelegd aan een kasregistratieplichtige, die niet voldoet aan de in het tweede lid genoemde verplichtingen welke voortvloeien uit het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.
2. De in het eerste lid bedoelde verplichtingen, welke voortvloeien uit het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen, zijn:
 - a. een kassabon, als bedoeld in artikel 44a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, dient middels een fiscaal kasregistratiesysteem te worden uitgereikt;
 - b. een fiscaal kasregistratiesysteem dient onafgebroken verzegeld te blijven;
 - c. de kasregistratieplichtige dient het fiscale kasregistratiesysteem op een zodanige wijze te gebruiken en te onderhouden, dat het onafgebroken deugdelijk functioneert; en
 - d. indien het fiscaal kasregistratiesysteem niet deugdelijk functioneert, is de kasregistratieplichtige verplicht een door de controle-autoriteit vastgestelde kassabon uit te reiken.

Artikel 3

Met het toezicht op de naleving van de verplichtingen als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen is belast de controle-autoriteit.

Artikel 4

1. Bij de uitoefening van zijn taak draagt de medewerker van de controle-autoriteit een door de controle-autoriteit uitgegeven legitimatiebewijs bij.
2. De medewerker toont het legitimatiebewijs, bedoeld in het eerste lid, desgevraagd aanstonds.
3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de medewerker en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Artikel 5

De controle-autoriteit maakt van zijn bevoegdheden slechts gebruik voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is.

Artikel 6

1. De controle-autoriteit is bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van een woning, tenzij de bewoner daartoe toestemming geeft.
2. Zo nodig verschaft de controle-autoriteit zich toegang met behulp van de sterke arm.
3. De controle-autoriteit is bevoegd zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hem zijn aangewezen.
4. Op de personen bedoeld in het derde lid is artikel 4 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7

1. De controle-autoriteit is bevoegd ter plaatse:
 - a. inlichtingen te vorderen;
 - b. inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden;
 - c. van de gegevens en bescheiden kopieën te maken;
 - d. van personen inzage te vorderen van een identiteitsdocument, als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening Identificatieplicht⁴.
2. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden, is de controle-autoriteit bevoegd de gegevens en bescheiden voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs.

Artikel 8

1. De controle-autoriteit is bevoegd het fiscale kasregistratiesysteem van de kasregistratieplichtige te onderzoeken.
2. Indien het onderzoek niet ter plaatse kan geschieden, is de controle-autoriteit bevoegd het fiscale kasregistratiesysteem voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs.
3. De kasregistratieplichtige wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis gesteld van de resultaten van het onderzoek.
4. Bij toepassing van het tweede lid, is artikel 8, tweede en derde lid, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

1. Een ieder is verplicht aan de controle-autoriteit binnen de door hem gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn bevoegdheden.
2. Zij die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover dit uit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit.

⁴ P.B. 2002, no. 76

Artikel 10

1. Indien de controle-autoriteit een overtreding constateert, handelt de Inspecteur als volgt:
 - a. bij een eerste constatering geeft de Inspecteur aan de overtreder terstond een schriftelijke waarschuwing;
 - b. bij een tweede constatering legt de Inspecteur aan de overtreder terstond een last tot herstel van de overtreding op;
 - c. bij een derde en daarop volgende constateringen alsmede bij het niet binnen de begunstigingstermijn herstellen van de overtreding, kan de Inspecteur aan de overtreder terstond een administratieve sanctie opleggen.
2. De administratieve sanctie bestaat uit:
 - a. bij een derde constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor driemaal 24 uur;
 - b. bij een vierde constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor zevenmaal 24 uur;
 - c. bij een vijfde constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor dertigmaal 24 uur;
 - d. bij een zesde of volgende constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor een jaar.
3. De periode gelegen tussen twee opeenvolgende constateringen, bedoeld in het eerste en tweede lid, betreft minimaal een kalenderweek.
4. Na een geconstateerde overtreding wordt het toezicht bij de overtreder de eerst volgende keer uitgeoefend door twee andere medewerkers van de controle-autoriteit.
5. Indien de controle-autoriteit vaststelt dat:
 - a. de laatst geconstateerde overtreding volledig en op de juiste wijze is hersteld; en
 - b. bij de overtreder gedurende een periode van een jaar geen nadere overtreding is geconstateerd;vervallen daarmee alle eerdere constateringen als bedoeld in het eerste en tweede lid. De Inspecteur verstrekt daarvan een schriftelijk bewijs.

Artikel 11

1. Een waarschuwing als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a, vermeldt:
 - a. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder;
 - b. een omschrijving van de overtreding;
 - c. de overtreden wettelijke bepaling;
 - d. de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;
 - e. de naam van de medewerker of de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding heeft of hebben geconstateerd;
 - f. het bepaalde in artikel 10, eerste en tweede lid.
2. Een waarschuwing als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a, wordt terstond na de constatering van de overtreding in persoon uitgereikt aan de overtreder. De overtreder dient voor ontvangst te tekenen. Voorts wordt de waarschuwing per post verzonden.
3. Indien de uitreiking van de waarschuwing niet kan geschieden op de wijze als voorzien in het tweede lid, geschiedt zij op een andere geschikte wijze.
4. Een waarschuwing, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a, is geen beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak⁵.

⁵ A.B. 2010, no. 86

Artikel 12

1. Een last tot herstel van de overtreding, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b, vermeldt:
 - a. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder;
 - b. de waarschuwing als bedoeld in artikel 11;
 - c. een omschrijving van de overtreding;
 - d. de overtreden wettelijke bepaling;
 - e. de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;
 - f. de begunstigingstermijn van minimaal zevenmaal 24 uur;
 - g. de te treffen herstelmaatregelen;
 - h. de sanctie op het niet tijdig herstellen van de overtreding;
 - i. in hoeverre de kosten van een administratieve sanctie ten laste van de overtreder zullen worden gebracht;
 - j. de naam van de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding hebben geconstateerd;
 - k. een rechtsmiddelenverwijzing.
2. De last tot herstel van de overtreding, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b, wordt opgelegd bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak.
3. Artikel 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
4. De rechthebbende tot het gebruik van de bedrijfslocatie wordt schriftelijk in kennisgesteld van de last tot herstel van de overtreding als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b.

Artikel 13

1. Een administratieve sanctie vermeldt:
 - a. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder;
 - b. de waarschuwing bedoeld in artikel 11;
 - c. de last tot herstel van de overtreding bedoeld in artikel 12;
 - d. een omschrijving van de overtreding;
 - e. de overtreden wettelijke bepaling;
 - f. de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;
 - g. in hoeverre de kosten van de administratieve sanctie ten laste van de overtreder zullen worden gebracht;
 - h. de naam van de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding hebben geconstateerd;
 - i. de datum en het tijdstip van de administratieve sanctie;
 - j. een rechtsmiddelenverwijzing.
2. De administratieve sanctie wordt opgelegd bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak. Artikel 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De rechthebbende tot het gebruik van de bedrijfslocatie wordt schriftelijk in kennis gesteld van de administratieve sanctie.

4. Na de bekendmaking van de administratieve sanctie aan de overtreder verzegelt de Inspecteur de tot de bedrijfslocatie behorende gebouwen, gronden en al hetgeen zich daarin of daarop bevindt.
5. Onder verzegelen wordt verstaan: het aanbrengen van een zegel, één of meerdere sloten, dan wel andere materialen, op zodanige wijze dat de bedrijfslocatie van de overtreder niet langer voor publiek of de overtreder toegankelijk is.
6. Op de bedrijfslocatie van de overtreder wordt - duidelijk zichtbaar, goed leesbaar en in de officiële talen - een bekendmaking aangebracht, waarin in ieder geval het volgende is opgenomen:
 - a. aan het hoofd de woorden “Tijdelijke sluiting bedrijfslocatie”;
 - b. de handelsnaam van de overtreder;
 - c. de periode waarin de bedrijfslocatie is gesloten;
 - d. het bepaalde in artikel 2:141 van het Wetboek van Strafrecht;
 - e. het bepaalde in artikel 2:157, eerste en tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht.
7. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de verzegeling en de bekendmaking.

Artikel 14

Bij het sluiten van de bedrijfslocatie zijn de artikelen 4 tot en met 6 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15

1. Het sluiten van een bedrijfslocatie geschiedt op kosten van de overtreder, tenzij deze kosten redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoren te komen.
2. Tot de kosten van het sluiten van een bedrijfslocatie behoren de kosten van voorbereiding daarvan, voor zover deze zijn gemaakt na het verstrijken van de termijn waarbinnen de last tot herstel van de overtreding had moeten worden uitgevoerd.
3. De kosten van voorbereiding van het sluiten van een bedrijfslocatie zijn ook verschuldigd, voor zover als gevolg van het alsnog uitvoeren van de last tot herstel van de overtreding de bedrijfslocatie niet is gesloten.
4. Tot de kosten van het sluiten van een bedrijfslocatie behoren tevens de kosten van vergoeding van schade welke door het sluiten van de bedrijfslocatie aan derden is toegebracht.
5. De Inspecteur stelt de hoogte van de verschuldigde kosten vast bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak.
6. Artikel 1 van de Invorderingsverordening 1954 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16

1. De beschikking die strekt tot het sluiten van de bedrijfslocatie vervalt, voor zover de beschikking waarbij de last tot herstel van de overtreding is opgelegd, wordt herroepen.
2. Indien de controle-autoriteit constateert dat een overtreding op de juiste wijze is hersteld, herroept de Inspecteur bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de

Landsverordening administratieve rechtspraak, terstond de beschikking waarbij de last tot herstel van de overtreding is opgelegd.

3. Artikel 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17

1. Het bezwaar, beroep of hoger beroep tegen de last tot herstel van de overtreding heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot het sluiten van de bedrijfslocatie of op een beschikking tot vaststelling van de kosten betreffende het sluiten van de bedrijfslocatie, voor zover de overtreder deze beschikking betwist.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om voorlopige voorziening.

Artikel 18

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 oktober 2014.

Artikel 19

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit tijdelijke sluiting bedrijfslocatie.

Gegeven te Willemstad, 18de september 2014
N.C. RÖMER-KENEPA

De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM

Uitgegeven de 19de september 2014
De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

Nota van toelichting behorende bij het Landsbesluit tijdelijk sluiting bedrijfslocatie

I. Algemeen

Bij de Landsverordening tot aanpassing van de omzetbelasting, het formele belastingrecht en aanverwante belastingverordeningen⁶, is in artikel 44a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (hierna: ALL) de verplichting voor bepaalde groepen administratieplichtigen opgenomen om een kassabon ter zake van hun leveringen en diensten uit te reiken. In het achtste lid is de mogelijkheid opgenomen om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels ter uitvoering van deze verplichting te geven. Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt, door in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen het gebruik van een fiscaal kasregistratiesysteem voor te schrijven. Het gebruik van een fiscaal kasregistratiesysteem kan op dit moment slechts strafrechtelijk, wegens het niet overeenkomstig de in de belastingwetgeving gestelde eisen voeren van een administratie, worden afgedwongen. Voor een effectieve naleving van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken, is het echter wenselijk om een administratieve sanctie te kunnen opleggen. Het opleggen van een (administratieve) boete is voor de naleving van de verplichting om een kassabon uit te reiken – en verkopen op een juiste en volledige wijze vast te leggen – in het verleden onvoldoende gebleken.

Bij de Landsverordening tot aanpassing van de omzetbelasting, het formele belastingrecht en aanverwante belastingverordeningen is daarom de mogelijkheid voor een administratieve sanctie ingevoerd. Op grond van artikel 28a van de ALL kan de Inspecteur, indien een belastingplichtige geen gebruik maakt van een fiscaal kasregistratiesysteem en daarmee op onvoldoende wijze een administratie voert (waardoor feitelijk belasting wordt ontdoken), thans de administratieve sanctie van tijdelijke sluiting van de bedrijfslocatie opleggen. Via deze sanctie wordt bereikt dat de belastingplichtige niet langer omzet kan genereren en daarmee ook geen belasting kan ontduiken. De administratieve sanctie is primair gericht op het tegengaan van normconform gedrag door toevoeging van geïndividualiseerd concreet financieel nadeel. De sanctie heeft derhalve een punitief karakter. Dit brengt met zich mee dat de strafrechtelijke waarborgen van het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) alsmede van het Internationale Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR) in beginsel van toepassing zijn.

In artikel 28a, zesde lid, van de ALL is bepaald dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels kunnen worden gesteld. Deze nadere regels zijn opgenomen in het onderhavige landsbesluit. Het landsbesluit geeft regels omtrent de toepassing en uitvoering van de sanctie van tijdelijke sluiting van de bedrijfslocatie.

In het landsbesluit is bepaald dat de controle-autoriteit belast is met het uitoefenen van het toezicht op de naleving van de verplichting (om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken). Voor de uitoefening van deze taak zijn enkele nevenbevoegdheden toegekend. Zo kan de controle-autoriteit onder meer bepaalde plaatsen betreden, inlichtingen en inzage in zakelijke gegevens en bescheiden vorderen. Voorts is een ieder verplicht aan de controle-autoriteit medewerking te verlenen bij de uitoefening van diens bevoegdheden. Het niet voldoen aan een dergelijk bevel of vordering is strafbaar gesteld in artikel 2:137 van het Wetboek van Strafrecht. De bevoegdheden worden slechts toegepast voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van de toezichtstaak nodig is. Er geldt derhalve een proportionaliteitseis. De controle-autoriteit dient proportioneel op te treden.

⁶ P.B. 2013, no. 50.

De sanctie van tijdelijke bedrijfssluiting zal niet onmiddellijk worden toegepast, maar zal voorafgegaan worden door een waarschuwing. De sanctie is trapsgewijs opgebouwd. Bij een tweede constatering zal een last tot herstel van de overtreding worden opgelegd. Dit betekent dat de overtreder de verplichting wordt opgelegd om de overtreding binnen een door de Inspecteur vast te stellen begunstigingstermijn te herstellen. Bij een derde constatering zal de bedrijfslocatie tijdelijk worden gesloten. Bij een derde of vierde constatering is de sluitingsduur overigens aanmerkelijk korter dan bij een kasregistratieplichtige die hardnekkig weigert aan zijn fiscale verplichtingen te voldoen en waarbij voor een vijfde of zesde keer het niet gebruiken van het fiscaal kasregistratiesysteem wordt geconstateerd. Vanwege het beoogde effect van de sanctie en ter voorkoming van misbruik, heeft een tegen de administratieve sanctie ingesteld bezwaar of beroep geen schorsende werking. Dit volgt uit artikel 28a, vijfde lid, van de ALL.

II. Financiële gevolgen

Middels het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 28a, zesde lid, van de ALL. In het landsbesluit worden louter regels gegeven omtrent de toepassing en uitoefening van de bevoegdheid om een bedrijfslocatie tijdelijk te sluiten. Dit landsbesluit heeft dientengevolge geen financiële gevolgen voor het Land.

III. Advies Sociaal Economische Raad

In het advies van de Sociaal Economische Raad d.d. 27 februari 2013, no. 052/2013-SER, inzake de Ontwerplandsverordening tot aanpassing van de omzetbelasting, het formele belastingrecht en aanverwante landsverordeningen, heeft de SER de regering in overweging gegeven om niet reeds bij een tweede constatering over te gaan tot bedrijfssluiting, maar in plaats daarvan bij de tweede constatering een last onder dwangsom op te leggen en pas bij de derde en volgende constateringen over te gaan tot tijdelijke bedrijfssluiting. In het onderhavige landsbesluit wordt bij een tweede overtreding een last tot herstel van de overtreding opgelegd. Eerst indien aan die last niet tijdig wordt voldaan, dan wel na herstel van de overtreding wederom een overtreding wordt geconstateerd zal overgegaan kunnen worden tot het sluiten van de bedrijfslocatie. Bij een tweede constatering zal dus geen bedrijfssluiting meer kunnen volgen.

IV. Advies Raad van Advies

In het advies van de Raad van Advies (hierna: RvA) d.d. 28 februari 2013, no. RA/03-13-LV, inzake de Ontwerplandsverordening tot aanpassing van de omzetbelasting, het formele belastingrecht en aanverwante landsverordeningen, heeft de RvA de regering geadviseerd het ontwerp op het punt van de bedrijfssluiting bij een tweede overtreding te heroverwegen. In het onderhavige landsbesluit wordt bij een tweede overtreding een last tot herstel van de overtreding opgelegd. Eerst indien aan die last niet tijdig wordt voldaan, dan wel na herstel van de overtreding wederom een overtreding wordt geconstateerd zal kunnen worden overgegaan tot het sluiten van de bedrijfslocatie. Daarmee is het landsbesluit in overeenstemming gebracht met het advies van de RvA.

Op 6 december 2013, heeft de RvA de regering inzake dit landsbesluit van advies voorzien (RvA no. RA/24-13-LB). Het advies van de RvA is voor de regering aanleiding geweest om zowel het ontwerp als de nota van toelichting op onderdelen te wijzigen. Voor zover de adviezen van de RvA niet zijn overgenomen, worden de beweegredenen daarvoor hierna weergegeven.

Bij de opmerkingen van algemene aard wijst de RvA op pagina 4, onder punt 5, erop dat het belang van de rechtszekerheid van belastingplichtigen in het geding is door de wijze waarop artikel 28a, vierde lid, van de ALL is geredigeerd. Naar het oordeel van de RvA is thans onvoldoende duidelijk welke administratieve rechter bij zaken als de onderhavige bevoegd is. De regering zal laatstgenoemd artikellid met inachtneming van artikel 7, tweede lid, onderdeel g, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wijzigen. Voorts adviseert de RvA op pagina 4, onder punt 5, om de toezichtsbevoegdheden van de controle-autoriteit in een landsverordening op te nemen. De regering geeft er echter de voorkeur aan - omwille van de duidelijkheid alsmede het spoedkarakter van dit landsbesluit - om de onderhavige toezichtsbevoegdheden in het landsbesluit op te nemen. In hoofdstuk VI van de ALL zijn voor de Inspecteur ten dienste van de belastingheffing vergelijkbare bevoegdheden opgenomen. De bevoegdheden in het onderhavige besluit zijn mede daarvan afgeleid. Ze komen echter niet geheel overeen. De bepalingen in de ALL zouden in beginsel van overeenkomstige toepassing kunnen worden verklaard in het onderhavige landsbesluit. Naar het oordeel van de regering komt het op onderdelen van overeenkomstige toepassing verklaren van de bepalingen uit de ALL de duidelijkheid van de regelgeving echter niet ten goede. Overigens zijn de in het landsbesluit opgenomen bevoegdheden op onderdelen minder ruim dan de bevoegdheden in hoofdstuk VI van de ALL. Zo is het voor de controle-autoriteit bijvoorbeeld niet mogelijk om een woning zonder toestemming van de bewoner te betreden.

Bij de inhoudelijke opmerkingen adviseert de RvA op pagina 4, onder punt 1, onderdeel a, om het begrip "overtreding" te wijzigen. Het tekstvoorstel van de RvA is naar het oordeel van de regering op dit punt enigszins te ruim gesteld. Daarnaast acht de regering het begrip zoals voorgesteld voldoende duidelijk.

Voorts adviseert de RvA op pagina 8, tweede tekstblok, om een voorziening in te voeren om na een bepaalde verjaringstermijn eventuele eerdere constateringen van overtredingen te laten vervallen. Indien na een geconstateerde overtreding een (nader te bepalen) periode is verstreken, vervalt daarmee - althans zo begrijpt de regering het voorstel van de RvA - de reeds eerder geconstateerde overtredingen. De Inspecteur moet daarna bij een eventuele volgende overtreding bij de eerste stap beginnen, namelijk het afgeven van een schriftelijke waarschuwing. Volgens de regering is het bij het invoeren van een dergelijke voorziening beter om niet slechts aan te sluiten bij het simpelweg verstrijken van een bepaalde termijn, maar daarbij tevens aan te sluiten bij het (welwillende) gedrag van de overtreder. Alleen indien de overtreder aantoonbaar conform de gestelde normen te willen gedragen, is een begunstigende voorziening op zijn plaats. Deze voorziening is opgenomen in artikel 10, vijfde lid.

V. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In artikel 1 worden de begripsbepalingen gegeven. De meeste begrippen zijn overgenomen uit de ALL en het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen. Voor de toelichting op die begrippen wordt verwezen naar de bij die landsverordening en dat landsbesluit behorende toelichtingen.

Onder het begrip overtreder wordt verstaan de kasregistratieplichtige die de overtreding pleegt. Uitgangspunt hierbij is, net als in het strafrecht, dat de administratieve sanctie kan worden opgelegd aan degene of degenen die de gedraging "pleegt" of "plegen". Dat kan zijn degene die door zijn fysieke handelingen de bestanddelen van het delict vervult. Sedert het befaamde IJzerdraad-arrest (Hoge Raad, 23 februari 1954, NJ 1954, 378) staat evenwel vast dat ook de zogenoemde functionele dader een strafbaar feit kan plegen: een ondernemer kon worden gestraft voor fraude bij de export van ijzerdraad, ook al had niet hij zelf, maar één van zijn

werknemers daadwerkelijk de formulieren onjuist ingevuld. Vereist is dan enerzijds dat de fysieke handelingen die het delict opleveren in de machtssfeer van de functionele dader lagen - bijvoorbeeld omdat zij werden verricht door zijn ondergeschikten - anderzijds dat de functionele dader deze handelingen heeft aanvaard of in het algemeen placht te aanvaarden, waarbij van dit laatste in beginsel reeds sprake is indien de functionele dader is tekortgeschoten in hetgeen redelijkerwijs van hem mocht worden verwacht om wederrechtelijke gedragingen te voorkomen. Kort gezegd: in het strafrecht kan een sanctie niet alleen worden opgelegd aan degene die de gedraging in fysieke zin verricht, maar ook door degene die daarvoor maatschappelijk gezien verantwoordelijk is. In het bestuursrecht behoort dit niet anders te zijn. Dit betekent dat indien een werknemer van de kasregistratieplichtige niet alle transacties aanslaat op de kassa (hetgeen een overtreding is in de zin van het onderhavige landsbesluit), de kasregistratieplichtige kan worden aangemerkt als overtreder, ook al is de gedraging in fysieke zin gepleegd door een werknemer.

Artikel 2

Aan een kasregistratieplichtige die niet voldoet aan de verplichtingen als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen, kan op grond van artikel 28a, van de ALL een administratieve sanctie worden opgelegd. De administratieve sanctie bestaat uit de sluiting van de bedrijfslocatie waar niet aan verplichtingen wordt voldaan, voor ten hoogste één jaar.

De verplichtingen bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen zijn:

1. Een kassabon, als bedoeld in artikel 44a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, dient middels een fiscaal kasregistratiesysteem te worden uitgereikt.
2. een fiscaal kasregistratiesysteem dient onafgebroken verzegeld te blijven;
3. de kasregistratieplichtige dient het fiscale kasregistratiesysteem op een zodanige wijze te gebruiken en te onderhouden, dat het onafgebroken deugdelijk functioneert; en
4. indien het fiscaal kasregistratiesysteem niet deugdelijk functioneert, is de kasregistratieplichtige verplicht een door de controle-autoriteit vastgestelde kassabon uit te reiken.

Het niet, dan wel niet op de voorgeschreven wijze nakomen, van een (of meerdere) van de bovengenoemde verplichtingen, levert derhalve een overtreding op in de zin van het onderhavige landsbesluit. Het op de voorgeschreven wijze nakomen, betekent dus het nakomen van de verplichtingen zoals voorgeschreven in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.

Van een fiscaal kasregistratiesysteem is alleen sprake, indien het systeem voldoet aan de op grond van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen te stellen eisen en door de controle-autoriteit is toegelaten. Het uitreiken van een kassabon middels een kasregistratiesysteem dat niet voldoet aan de gestelde eisen en derhalve niet door de controle-autoriteit zal worden toegelaten, vormt dan ook een overtreding. Dit geldt ook voor de situatie waarin een kasregistratieplichtige niet over een fiscaal kasregistratiesysteem beschikt of een fiscaal kasregistratiesysteem niet of niet ter zake van alle leveringen of diensten wordt gebruikt. Slechts indien een fiscaal kasregistratiesysteem (tijdelijk) niet deugdelijk functioneert, is het de kasregistratieplichtige toegestaan om door de controle-autoriteit vastgestelde kassabonnen uit te reiken.

Bovenstaande betekent bijvoorbeeld ook dat het fiscaal kasregistratiesysteem kassabonnen print. Als de kassasysteem geen bonnen print, zal in beginsel sprake zijn van een overtreding in de zin van het onderhavige landsbesluit. Immers, het fiscale kasregistratiesysteem functioneert in dat geval niet deugdelijk (artikel 8, eerste lid, Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen).

Er is overigens geen sprake van een overtreding in de zin van dit landsbesluit indien in strijd met het bepaalde in artikel 44a van de ALL geen kassabon wordt uitgereikt, dan wel de kassabon niet

voldoet aan de daaraan gestelde eisen. Niet gesteld kan worden dat in dat geval het kasregistratiesysteem niet deugdelijk functioneert. Er wordt daarmee ook geen andere in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen opgenomen verplichting niet, dan wel niet op de voorgeschreven wijze, nagekomen. Degene die verplicht is tot het uitreiken van een kassabon en dat niet, dan wel niet conform de gestelde eisen doet, pleegt op grond van artikel 49, eerste lid, aanhef, onderdeel j, slotzin, juncto tweede lid, van de ALL overigens wel een strafbaar feit.

Artikel 3

Op grond van artikel 3 is de controle-autoriteit belast met het toezicht op de naleving van de verplichtingen als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen. Deze verplichtingen zijn benoemd in artikel 2. Het toezicht omvat alle werkzaamheden die door de controle-autoriteit worden verricht om na te gaan of bedoelde verplichtingen (op de voorgeschreven wijze) worden nagekomen. Het betreft het uitvoeren van controles zonder dat hoeft te zijn gebleken van een overtreding in de zin van dit landsbesluit. Van dit toezicht gaat een belangrijk preventief effect uit. Het kan tot resultaat hebben dat de verplichting zonder nadere sancties wordt nageleefd. Het toezicht omvat een breed scala van activiteiten, waaronder ook activiteiten in voorlichtende of adviserende zin. Zo kan in een vroeg stadium worden voorkomen dat een kasregistratieplichtige de bedoelde verplichtingen niet, dan wel niet op de voorgeschreven wijze, nakomt. Eerst als een waarschuwing en het opleggen van een last tot herstel van de overtreding geen effect sorteren, kan het toezicht uitlopen op het sluiten van de bedrijfslocatie.

Van het toezicht moet worden onderscheiden de opsporing van strafbare feiten. Vaststaat - zoals reeds opgemerkt - dat degenen die met toezicht zijn belast ook kunnen optreden indien er (nog) geen sprake is van een concrete verdenking dat een strafbaar feit is gepleegd. Dit ligt anders bij opsporingshandelingen. Die mogen in beginsel eerst worden verricht indien er sprake is van een redelijk vermoeden dat een strafbaar feit is gepleegd. Vanaf dat moment gelden in beginsel de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 4

Dit artikel verplicht de medewerker van de controle-autoriteit een legitimatiebewijs bij zich te dragen. Het legitimatiebewijs moet zijn uitgegeven door de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau. Een medewerker van de controle-autoriteit die als zodanig in functie is, moet altijd een legitimatiebewijs bij zich hebben.

Gezien de aard van de toezichthoudende werkzaamheden is geen strakke legitimatieplicht voorgeschreven, maar bepaalt het tweede lid dat de medewerker zijn legitimatiebewijs alleen op verzoek behoeft te tonen.

Als minimumeisen voor het legitimatiebewijs gelden op grond van het derde lid de aanwezigheid van een foto en de vermelding van diens naam en hoedanigheid.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat de controle-autoriteit van zijn bevoegdheden slechts gebruik maakt voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is. Het op deze wijze neergelegde evenredigheidsbeginsel houdt in ieder geval in dat de controle-autoriteit een bevoegdheid niet mag uitoefenen als dat voor de vervulling van zijn taak niet redelijkerwijs noodzakelijk is. Dit betekent onder meer dat de controle-autoriteit zijn bevoegdheid op de voor de kasregistratieplichtige minst belastende wijze dient uit te oefenen. Het evenredigheidsbeginsel

brengt in ieder geval met zich mee dat een bevoegdheid slechts mag worden uitgeoefend jegens de kasregistratieplichtige, dan wel degene die direct betrokken zijn bij de verplichtingen als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen. Bij dit laatste kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de werknemer die achter de kassa staat. Het is een eis van zorgvuldigheid dat de controle-autoriteit bij de uitoefening van een hem verleende bevoegdheid aan de kasregistratieplichtige de reden meedeelt waarom hij van zijn bevoegdheid gebruik zal maken. Ook zal de controle-autoriteit in de regel niet tot de uitoefening van een hem toegekende bevoegdheid kunnen overgaan als de betrokkene reeds (desgevraagd) te kennen heeft gegeven vrijwillig medewerking te verlenen.

Artikel 6

Dit artikel verschaft de bevoegdheid tot het betreden van plaatsen. Onder het begrip “plaatsen” kunnen niet alleen erven en andere terreinen worden begrepen, maar ook gebouwen en woningen. In het onderhavige landsbesluit wordt slechts in algemene zin de toegang verzekerd tot bedrijfspanden, bedrijfsterreinen e.d., ook zonder toestemming van de rechthebbende, en tot woningen voor zover het binnentreden met de toestemming van de bewoner geschiedt.

De bevoegdheid tot het betreden van plaatsen houdt niet het "doorzoeken" van die plaatsen in. De controle-autoriteit heeft dus niet de bevoegdheid om willekeurig kasten, laden en andere bergplaatsen te openen.

Het tweede lid bepaalt dat de controle-autoriteit zich zonedig toegang verschaft met behulp van de sterke arm. Gelet op het evenredigheidsbeginsel zal de controle-autoriteit met deze bevoegdheid uiterst terughoudend zijn.

Het derde lid maakt het mogelijk dat de controle-autoriteit zich bijvoorbeeld laat vergezellen door technisch deskundigen. Deze aangewezen personen kunnen ook deskundigen zijn die ter uitvoering van de bevoegdheden van de controle-autoriteit hun deskundigheid kunnen aanwenden. Men denke bijvoorbeeld aan deskundigen op het gebied van computers en software. Deze personen kunnen beoordelen of het kasregistratiesysteem op de juiste wijze is gebruikt.

Op grond van het vierde lid dienen ook deze door de controle-autoriteit aangewezen personen een legitimatiebewijs bij zich te dragen.

Met nadruk zij er ten slotte op gewezen dat uit deze bepaling niet voortvloeit dat ook aan de personen die de controle-autoriteit vergezellen de bevoegdheden toekomen die aan de toezichthouder zijn toegekend. Bovendien mogen geen andere personen worden meegenomen dan redelijkerwijs voor het uitvoeren van de taak door de toezichthouder nodig zijn (evenredigheidsbeginsel).

In dit kader wordt voor de volledigheid opgemerkt dat artikel 2:137, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is. Het eerste lid van laatstgenoemd artikel bepaalt onder meer dat hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of een vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van enig toezicht belast, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie. Datzelfde heeft te gelden voor hij die opzettelijk enige handeling, door een van die ambtenaren ondernomen ter uitvoering van enig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of vrijdelt.

Artikel 7

De in dit artikel opgenomen bevoegdheid om inlichtingen te vorderen, inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden, en daarvan kopieën te maken, zal kunnen worden geëffectueerd doordat degenen aan wie de inlichtingen worden gevraagd, op grond van het eerste

lid, verplicht zijn om medewerking te verlenen. De medewerking bestaat in dat geval uit het naar waarheid antwoorden.

Men kan weigeren om antwoord te geven, voor zover men is onderworpen aan een geheimhoudingsplicht. Artikel 9, tweede lid, biedt hiervoor een voorziening.

De term "bescheiden" omvat zowel boeken als andere documenten. De term "gegevens" omvat ook gegevens die langs elektronische weg zijn vastgelegd. De bevoegdheid heeft slechts betrekking op zakelijke gegevens en bescheiden. Gegevens en bescheiden van persoonlijke aard vallen daar dus buiten. Overigens kan slechts inzage in gegevens en bescheiden worden gevorderd die van belang kunnen zijn bij het onderzoek of de kasregistratieplichtige een overtreding als bedoeld in het onderhavige landsbesluit heeft begaan. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan gegevens van reparateurs van de kassa, gegevens welke zijn opgemaakt op het moment dat de kassa niet deugdelijk functioneerde, technische gegevens over het fiscale kassaregistratiesysteem et cetera. Met andere woorden, er kan slechts inzage in gegevens en bescheiden gevorderd worden voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van de toezichtstaak nodig is. Het toezicht heeft louter betrekking op de naleving van de verplichtingen als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.

Ter voorkoming van misverstand zij overigens opgemerkt dat ook gegevens die zijn opgenomen in persoonsregistraties een zakelijk karakter kunnen hebben. De onderhavige bepaling verhindert dus niet dat de controle-autoriteit - uiteraard voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is - dergelijke gegevens kan inzien.

Het tweede lid biedt de mogelijkheid tot het maken van kopieën. De term "afschrift" is vermeden ten einde buiten twijfel te stellen dat ook gegevens die langs geautomatiseerde weg zijn vastgelegd, kunnen worden overgenomen op digitale gegevensdragers. Ook kunnen kopieën worden gemaakt door het "uitprinten" van dergelijke gegevens.

Het eerdergenoemde evenredigheidsbeginsel brengt voorts met zich mee dat de in het tweede lid vermelde termijn om gegevens en bescheiden met het oog op het maken van kopieën mee te nemen, zo kort mogelijk dient te zijn. Voorts zij erop gewezen dat, indien zulks de voorkeur van de kasregistratieplichtige heeft en de faciliteiten daarvoor aanwezig zijn, de kopieën onmiddellijk ter plaatse moeten worden vervaardigd. Om misverstanden tussen de kasregistratieplichtige en de controle-autoriteit achteraf te voorkomen, is het meenemen van gegevens en bescheiden slechts mogelijk tegen afgifte van een schriftelijk bewijs.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat artikel 2:137, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is. Voor de toelichting op deze bepaling wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 6.

Artikel 8

Dit artikel verschaft aan de controle-autoriteit de bevoegdheid om het fiscale kasregistratiesysteem te onderzoeken. Er kan bijvoorbeeld worden gezocht naar software, waarmee wordt beoogd omzet buiten de administratie te houden. Voorts kan worden onderzocht of het zegel op het fiscale kasregistratiesysteem niet verbroken is (geweest).

Het tweede lid bepaalt dat indien het onderzoek niet ter plaatse kan geschieden, de controle-autoriteit bevoegd is het fiscale kasregistratiesysteem voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs. Het gaat hier uitdrukkelijk niet om beslaglegging. Uit het evenredigheidsbeginsel volgt dat de "korte tijd" zo kort mogelijk moet zijn. Het begrip "korte tijd" is in ieder geval niet langer dan 8 uren. Op deze wijze kan de controle-autoriteit ook op een daartoe meer toegeruste plaats onderzoeken of bijvoorbeeld het fiscale kasregistratiesysteem nog verzegeld is en of geen software is geïnstalleerd om omzet af te romen. Uiteraard brengt het evenredigheidsbeginsel met zich dat de controle-autoriteit niet

lichtvaardig om zal gaan met deze bevoegdheid. Alleen indien het niet mogelijk is het fiscale kasregistratiesysteem ter plaatse te onderzoeken, kan de controle-autoriteit het systeem meenemen.

Het derde lid bepaalt dat de kasregistratieplichtige zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis wordt gesteld van de resultaten van het onderzoek.

Het vierde lid bepaalt dat bij toepassing van het tweede lid, het bepaalde in artikel 8, tweede en derde lid, van het Landsbesluit kasregistratiesystemen van overeenkomstige toepassing is. Indien het fiscale kasregistratiesysteem dus wordt meegenomen, is de kasregistratieplichtige verplicht ter zake van zijn leveringen en diensten een door de controle-autoriteit vastgestelde kassabon uit te reiken. In dit kader wordt verwezen naar de toelichting op artikel 8 van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.

Artikel 9

Het eerste lid maakt het mogelijk dat de aangewezen medewerkers van de controle-autoriteit de hun toekomstige bevoegdheden daadwerkelijk kunnen effectueren. Als voorbeeld kan worden genoemd het geval waarbij een medewerker van de controle-autoriteit overeenkomstig zijn bevoegdheid het fiscale kasregistratiesysteem wil onderzoeken, terwijl het fiscale kasregistratiesysteem moeilijk toegankelijk is omdat het is ingebouwd in een kast. De controle-autoriteit kan dan op grond van de onderhavige bepaling vorderen dat het fiscale kasregistratiesysteem wordt verplaatst. Onder omstandigheden kan de medewerkingsplicht voor de betrokkene ook inhouden dat hij desverlangd blijft staan.

Uit de bewoordingen van de bepaling blijkt dat de medewerkingsplicht betrekking heeft op alle gevallen waarin de kasregistratieplichtige de uitoefening van de toezichthoudende bevoegdheid moet gedogen.

Aan een verzoek tot medewerking zal op eerste vordering door de betrokkene moeten worden voldaan.

Het tweede lid bevat de mogelijkheid om de medewerking te weigeren, voor zover uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift een geheimhoudingsplicht bestaat. De mogelijkheid om ingevolge het tweede lid de verlening van medewerking te weigeren, heeft betrekking op alle gevallen waarin het eerste lid de betrokkene in beginsel tot medewerking verplicht. De weigering om medewerking te verlenen, kan dus ook betrekking hebben op andere dan in het onderhavige landsbesluit vermelde bevoegdheden en kan ook bestaan uit het niet verstrekken van inlichtingen of van gegevens en bescheiden.

Met betrekking tot de in de medewerkingsplicht opgesloten verplichting tot het verstrekken van inlichtingen moet ten slotte nog het volgende worden opgemerkt. De inlichtingenplicht strekt tot voldoening aan een verzoek, gedaan door de controle-autoriteit bij de uitoefening van zijn bevoegdheid tot het vorderen van inlichtingen, in het kader van het houden van toezicht. Indien tijdens het uitoefenen van de toezichtstaak een concrete verdenking van een strafbaar feit ontstaat, geldt de medewerkingsplicht niet. In dat geval kan degene die als verdachte wordt gehoord een beroep doen op het Wetboek van Strafvordering neergelegde recht om niet te antwoorden. Op degene die een verdachte hoort, rust de verplichting om aan deze mede te delen dat hij niet verplicht is tot antwoorden.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat artikel 2:137, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is. Voor de toelichting op deze bepaling wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 6.

Artikel 10

Artikel 28a, eerste lid, van de ALL bepaalt dat de Inspecteur in bepaalde gevallen een administratieve sanctie kan opleggen. Artikel 28a, tweede lid, van de ALL bepaalt vervolgens dat die administratieve sanctie bestaat uit de sluiting voor maximaal één jaar van een bedrijfslocatie.

In artikel 10 van het onderhavige landsbesluit worden nadere regels gegeven omtrent de toepassing en uitvoering van de administratieve sanctie. Het eerste lid bepaalt dat indien de controle-autoriteit een overtreding constateert, de Inspecteur volgens een bepaalde procedure moet handelen. Bij een eerste constatering van een overtreding geeft de Inspecteur aan de overtreder terstond een schriftelijke waarschuwing. Bij een tweede constatering legt de Inspecteur terstond een last tot herstel van de overtreding op. Bij een derde constatering kan een administratieve sanctie worden opgelegd.

Alvorens de Inspecteur over kan gaan tot het opleggen van de sanctie, moet een overtreding in de zin van dit landsbesluit geconstateerd zijn. Indien de Inspecteur overgaat tot het opleggen van de administratieve sanctie, is deze daarbij dus gebonden aan het bepaalde in het eerste en tweede lid. Daarin is bepaald op welke wijze de administratieve sanctie wordt opgelegd. De administratieve sanctie wordt trapsgewijs toegepast. Na een enkele waarschuwing kan dus geen sluiting van de bedrijfslocatie volgen. Op grond van het eerste lid dient aan de overtreder immers eerst nog een last tot herstel van de overtreding te worden opgelegd. Indien de overtreder de opgelegde last tot herstel niet binnen de gestelde begunstigingstermijn nakomt, kan tijdelijke sluiting van de bedrijfslocatie volgen. Indien daarna wederom geconstateerd wordt dat de kasregistratieplichtige in overtreding is, zal sluiting van de bedrijfslocatie voor een langere periode volgen.

De maximale duur van de sluiting van de bedrijfslocatie is een jaar. Indien de controle-autoriteit constateert dat een overtreder de aan hem opgelegde last tot herstel van de overtreding tijdig heeft uitgevoerd, zal uiteraard geen sluiting van de bedrijfslocatie naar aanleiding van die overtreding meer kunnen volgen.

Op grond van het derde lid betreft de periode gelegen tussen twee opeenvolgende constateringingen als bedoeld in artikel 10, eerste en tweede lid, minimaal een kalenderweek. Deze bepaling is opgenomen om duidelijkheid te scheppen omtrent de frequentie van toezicht bij een en dezelfde overtreder. Op grond van deze bepaling kan de controle-autoriteit na een geconstateerde overtreding eerst na verloop van een kalenderweek een volgende toezichtscontrole uitvoeren bij de overtreder. Een binnen die kalenderweek geconstateerde overtreding is derhalve onrechtmatig geconstateerd.

Het vierde lid bepaalt dat het toezicht bij eenzelfde overtreder na een geconstateerde overtreding de eerst volgende keer wordt uitgeoefend door twee andere medewerkers van de controle-autoriteit. Met deze bepaling wordt beoogd het toezicht zo objectief mogelijk te laten plaatsvinden. Bij kasregistratieplichtigen (waarbij nog geen overtreding is geconstateerd) kan in beginsel toezicht worden uitgeoefend door een enkele medewerker van de controle-autoriteit. Een en ander laat onverlet dat zij zich kunnen laten vergezellen door andere personen (artikel 6, vierde lid).

Op grond van het vijfde lid vervallen onder bepaalde voorwaarden alle eerdere constateringingen als bedoeld in het eerste en tweede lid. De eerste voorwaarde is dat de laatst geconstateerde overtreding volledig en op de juiste wijze is hersteld. De tweede voorwaarde is dat bij de overtreder gedurende een periode van een jaar geen nadere overtreding is geconstateerd. Indien de controle-autoriteit vaststelt dat aan beide voorwaarden is voldaan, komen de eerdere constateringingen daarmee te vervallen. Met deze voorziening wordt bereikt dat de overtreder met een schone lei kan beginnen. Bij het constateren van een eventuele volgende overtreding, kan de

Inspecteur bijvoorbeeld niet direct overgaan tot tijdelijke sluiting van de bedrijfslocatie maar moet deze weer bij de eerste stap beginnen, namelijk het geven van een schriftelijke waarschuwing. Indien de eerdere constateringen komen te vervallen, verstrekt de Inspecteur daarvan een schriftelijk bewijs aan de kasregistratieplichtige.

Artikel 11

Dit artikel geeft regels omtrent de waarschuwing als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a. Indien de controle-autoriteit bij de uitoefening van diens toezichthoudende taak een overtreding in de zin van dit landsbesluit constateert, zal aan de overtreder een waarschuwing worden gegeven. De waarschuwing vermeldt de naam, de handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder (onderdeel a). Voorts dient een omschrijving te worden gegeven van de overtreding (onderdeel b). Indien de overtreder bijvoorbeeld in het geheel geen fiscaal kasregistratiesysteem voorhanden heeft, dient dat als zodanig in de waarschuwing te worden vermeld. Ook dient de overtreden wettelijke bepaling te worden opgenomen (onderdeel c). Daarnaast dient de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd te worden vermeld (onderdeel d). Tenslotte dient in de waarschuwing het bepaalde in artikel 10 te worden vermeld (onderdeel e). Op die wijze wordt de overtreder duidelijk ingelicht over de gevolgen van een overtreding in de zin van dit landsbesluit.

Op grond van het tweede lid wordt de waarschuwing terstond nadat de overtreding is geconstateerd in persoon uitgereikt alsmede per post verzonden aan de overtreder. De overtreder dient voor ontvangst te tekenen.

In sommige gevallen is bekendmaking door uitreiking aan de overtreder niet goed mogelijk. In die gevallen kunnen afhankelijk van de omstandigheden onder meer als andere geschikte wijze van bekendmaken worden beschouwd: publicatie in een dag- of nieuwsblad, of aanplakking van de waarschuwing op de bedrijfslocatie.

Het op de juiste wijze bekendmaken van de waarschuwing is in dit kader van groot belang. Immers, een sluiting van de bedrijfslocatie kan alleen plaatsvinden na een waarschuwing en last tot herstel van de overtreding, welke op een regelmatige wijze zijn bekendgemaakt. Indien de Inspecteur overgaat tot sluiting van een bedrijfslocatie, terwijl later blijkt dat de waarschuwing of de last tot herstel niet op de juiste wijze zijn bekendgemaakt, is de bedrijfssluiting in beginsel onrechtmatig.

Voor de duidelijkheid is in het landsbesluit opgenomen dat een waarschuwing geen beschikking is in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak (hierna: LAR). Tegen deze waarschuwing kan dan ook geen rechtsmiddel worden ingezet.

Artikel 12

Dit artikel geeft regels omtrent de last tot herstel van de door de controle-autoriteit geconstateerde overtreding. De last tot herstel van de overtreding vermeldt de naam, de handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder (onderdeel a). Voorts wordt melding gemaakt van de eerdere aan overtreder gegeven waarschuwing (onderdeel b). Tevens wordt een omschrijving van de overtreding vermeld, de overtreden wettelijke bepaling alsmede de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd (onderdeel c, d en e). Ook moet worden vermeld tot wanneer de overtreder de tijd wordt gegund de overtreding te herstellen. Dit is de zogenaamde begunstigingstermijn (onderdeel f). Daarbij wordt duidelijk aangegeven wat van de overtreder wordt verwacht, welke herstelmaatregelen deze dient te treffen (onderdeel g). De omschrijving

moet zodanig zijn dat het strikt opvolgen van de herstelmaatregelen, leidt tot herstel van de overtreding. Het mag anders gesteld niet zo zijn dat de controle-autoriteit bij een toezichtscontrole een overtreding constateert, die bij de eerdere controle reeds geconstateerd had moeten worden (en derhalve als herstelmaatregel had moeten worden vermeld in de last tot herstel van de overtreding). Tevens moet worden aangegeven wat de sanctie is op het niet tijdig herstellen van de overtreding (onderdeel h). Deze sanctie zal het tijdelijk sluiten van de bedrijfslocatie inhouden. Bij het sluiten van de bedrijfslocatie en de voorbereiding daarvan worden kosten gemaakt welke in beginsel voor rekening van de overtreder komen. De overtreder moet daarvan op de hoogte worden gebracht (onderdeel i). Tenslotte wordt naast de namen van de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding hebben geconstateerd, een rechtsmiddelverwijzing gegeven (onderdeel j en k). De overtreder wordt met deze verwijzing gewezen op de mogelijkheid van bezwaar en beroep.

De last tot herstel van de overtreding wordt opgelegd bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de LAR. Hiermee wordt zeker gesteld dat de overtreder bezwaar en beroep kan instellen, indien deze het niet eens is met de opgelegde beschikking. De beschikking moet bekendgemaakt worden aan de overtreder. Met betrekking tot de bekendmaking van de last tot herstel van de overtreding zijn artikel 11, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing. Voor de toelichting wordt derhalve naar de toelichting bij dat artikel verwezen.

Het vierde lid bepaalt dat ook de rechthebbende tot het gebruik van de bedrijfslocatie schriftelijk in kennis wordt gesteld van de last tot herstel van de overtreding als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b. Onder de rechthebbenden in de zin van deze bepaling dienen in ieder geval te worden verstaan de eigenaar, maar ook de huurder, de pachter, en de vruchtgebruiker.

Artikel 13

Op grond van artikel 13, eerste lid, vermeldt een administratieve sanctie de naam, de handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder (onderdeel a), de waarschuwing als bedoeld in artikel 11 (onderdeel b), de last tot herstel van de overtreding als bedoeld in artikel 12 (onderdeel c), een omschrijving van de overtreding (onderdeel d), de overtreden wettelijke bepaling (onderdeel e), de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd (onderdeel f). Voorts dient te worden aangegeven in hoeverre de kosten van de administratieve sanctie ten laste van de overtreder zullen worden gebracht (onderdeel g), de naam van de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding hebben geconstateerd (onderdeel h) alsmede de datum en het tijdstip van de administratieve sanctie (onderdeel i). Tenslotte dient een rechtsmiddelenverwijzing te worden vermeld (onderdeel j).

Het tweede lid bepaalt dat de administratieve sanctie wordt opgelegd bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de LAR. Hiermee wordt zeker gesteld dat de overtreder bezwaar en beroep kan instellen, indien deze het niet eens is met de opgelegde beschikking. De beschikking moet bekendgemaakt worden aan de overtreder. Met betrekking tot de bekendmaking van de administratieve sanctie is artikel 11, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing. Voor de toelichting wordt derhalve naar de toelichting bij dat artikel verwezen.

Op grond van het derde lid wordt ook de rechthebbende tot het gebruik van de bedrijfslocatie schriftelijk in kennis gesteld van de administratieve sanctie. Onder de rechthebbenden in de zin van deze bepaling dienen in ieder geval te worden verstaan de eigenaar, maar ook de huurder, de pachter, en de vruchtgebruiker.

Op grond van het vierde lid verzegelt de Inspecteur na de bekendmaking van de administratieve sanctie aan de overtreder, de tot de bedrijfslocatie behorende gebouwen, gronden en al hetgeen zich daarin of daarop bevindt. Het sluiten van een bedrijfslocatie geschiedt door de tot die

bedrijfslocatie behorende gebouwen, gronden en al hetgeen zich daarin of daarop bevindt, te verzegelen. In het vijfde lid is aangegeven wat onder verzegelen wordt verstaan. De Inspecteur kan een zegel, dan wel een slot of meerdere sloten aanbrengen. Hij heeft tevens de bevoegdheid andere materialen aan te brengen, indien de Inspecteur dat wenselijk acht. Hij kan naar eigen inzicht de bedrijfslocatie verzegelen. Daarbij is de feitelijke situatie op de bedrijfslocatie van belang. In sommige gevallen zal een zegel kunnen voldoen, in andere gevallen zullen een of meerdere sloten moeten worden aangebracht. De Inspecteur dient de bedrijfslocatie zodanig te verzegelen dat deze niet langer toegankelijk is, noch voor de overtreder noch voor het publiek. Op grond van artikel 2a van de ALL is het de Inspecteur toegestaan de onderhavige bevoegdheid te mandateren aan onder meer medewerkers van de controle-autoriteit. De Inspecteur, of de gemandateerde, oefent de bevoegdheid uit met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. Woongedeelten, ongeacht of die de overtreder dan wel derden toebehoren, worden niet verzegeld. Dit volgt uit de omschrijving van het begrip bedrijfslocatie, waarbij woongedeelten zijn uitgezonderd.

Op grond van het zesde lid wordt op de bedrijfslocatie - duidelijk zichtbaar, goed leesbaar en in de officiële talen - een bekendmaking aangebracht. De bekendmaking wordt op de bedrijfslocatie van de overtreder aangebracht en moet duidelijk zichtbaar zijn. Voorts dient deze goed leesbaar te zijn. Het lettertype en lettergrootte zijn daarbij van belang. Voorts dient de bekendmaking in de officiële talen te worden opgesteld, opdat een ieder de bekendmaking kan begrijpen. In de bekendmaking wordt in ieder geval opgenomen, aan het hoofd van de bekendmaking de woorden "Sluiting bedrijfslocatie". Voorts dient de handelsnaam van de overtreder te worden vermeld alsmede de periode waarvoor de bedrijfslocatie is gesloten. Tevens wordt het bepaalde in de artikelen 2:141 en 2:157 van het Wetboek van Strafrecht vermeld.

Artikel 2:141 Wetboek van Strafrecht bepaalt dat hij die een bekendmaking, vanwege het bevoegd gezag in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afscheurt, onleesbaar maakt of beschadigt, met het oogmerk om de kennisneming daarvan te beletten of te bemoeilijken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie. Degene die de bekendmaking bijvoorbeeld verwijdert, maakt zich derhalve schuldig aan een strafbaar feit.

Artikel 2:157, eerste lid, van Wetboek van Strafrecht bepaalt dat hij die opzettelijk een zegel waarmee voorwerpen door of vanwege het bevoegd openbaar gezag verzegeld zijn, verbreekt, opheft of beschadigt, of de door zodanig zegel bewerkte afsluiting op andere wijze verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie. Het tweede lid betreft de schuld variant. Daarop is een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie gesteld. Degene die het zegel bijvoorbeeld verwijdert, maakt zich derhalve schuldig aan een strafbaar feit.

Het zevende lid bepaalt dat bij ministeriele regeling met algemene werking nadere regels kunnen worden gesteld omtrent de verzegeling en de bekendmaking.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat artikel 2:137, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is. Voor de toelichting op deze bepaling wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 6.

Artikel 14

Bij het sluiten van de bedrijfslocatie zijn de artikelen 4 tot en met 6 van overeenkomstige toepassing. De Inspecteur heeft in deze derhalve dezelfde bevoegdheden als de controle-autoriteit. Deze verplichtingen en bevoegdheden zijn uiteraard ook van toepassing op de

personen die door de Inspecteur worden gemachtigd tot het sluiten van een bedrijfslocatie. Op grond van artikel 2a van de ALL is de Inspecteur daartoe bevoegd.

Artikel 15

Dit artikel regelt de kosten van het sluiten van een bedrijfslocatie. Het gaat hierbij om kosten die de Inspecteur heeft moeten maken nadat de overtreder heeft nagelaten de herstelmaatregelen te treffen die aan hem zijn opgelegd. Bij de kosten in de zin van dit artikel moet worden gedacht aan de directe kosten van het feitelijk optreden door of namens de Inspecteur. Gedacht kan worden aan de kosten van ambtenaren of ander personeel dat belast wordt met de voorbereiding van de feitelijke maatregelen. De arbeidsuren die hiermee gemoeid zijn, kunnen als kosten van voorbereiding worden beschouwd. Deze kosten komen in beginsel voor rekening van de overtreder.

Op grond van het derde lid zijn de kosten van voorbereiding van het sluiten van een bedrijfslocatie ook verschuldigd, voor zover als gevolg van het alsnog uitvoeren van de last tot herstel van de overtreding de bedrijfslocatie niet is gesloten.

Het vierde lid bepaalt dat onder die kosten tevens behoren de kosten van vergoeding van schade welke door het sluiten van de bedrijfslocatie aan derden is toegebracht. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een situatie waarin de controle-autoriteit de bedrijfslocatie heeft verzegeld en daarbij een ruit is gebroken. Indien de bedrijfslocatie niet in eigendom is bij de overtreder, maar bij een derde, lijdt laatstgenoemde schade. Die schade behoort in beginsel tot de kosten in de zin van het onderhavige artikel.

Op grond van het vijfde lid stelt de Inspecteur de hoogte van de verschuldigde kosten vast. Hij stelt de kosten vast bij een beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de LAR. Eventuele inhoudelijke geschillen kunnen op deze wijze dus worden aangevochten bij de bestuursrechter.

Op grond van het zesde lid is de Ontvanger bevoegd om de kosten van het sluiten van een bedrijf in te vorderen. De invordering van de onderhavige kosten geschiedt overeenkomstig de bepalingen van de artikelen van de Invorderingsverordening 1954⁷.

Artikel 16

De beschikking tot het sluiten van de bedrijfslocatie vervalt, voor zover de beschikking waarbij de last tot herstel van de overtreding is opgelegd, wordt vernietigd. Een beschikking tot het sluiten van een bedrijfslocatie kan bij de derde constatering in beginsel slechts worden gegeven als eerst een last tot herstel van de overtreding is opgelegd. Als geen last is opgelegd, valt er alsdan ook niets ten uitvoer te leggen. Om dezelfde reden dient vernietiging van de last tot herstel van de overtreding ook gevolgen te hebben voor de gelijk daaropvolgende beschikking omtrent het sluiten van de bedrijfslocatie. Daarom is in dit artikel bepaald dat de beschikking tot tijdelijke sluiting van een bedrijfslocatie van rechtswege vervalt als de last tot herstel van de overtreding wordt vernietigd. Bij vierde en daaropvolgende constatering hoeft niet eerst een last tot herstel te worden opgelegd. Alsdan zal bezwaar en beroep kunnen worden ingesteld tegen de beschikking tot sluiten van de bedrijfslocatie.

Het tweede lid bepaalt dat indien de controle-autoriteit constateert dat een overtreding op de juiste wijze is hersteld, de Inspecteur bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de LAR, terstond de beschikking waarbij de last tot herstel van de overtreding is opgelegd, vernietigt. Deze situatie kan zich in beginsel alleen voordoen in de periode tussen de tweede en

⁷ A.B. 1954, no. 2, zoals deze luidt na wijzigingen, het laatst bij P.B. 2013, no. 54

de derde constatering in de zin van artikel 10, tweede lid. Bij eventuele latere constateringen wordt immers geen last tot herstel van de overtreding meer opgelegd.

De (vermeende) overtreder kan de bestuursrechter verzoeken om een last tot herstel van de overtreding bij wege van voorlopige voorziening (artikel 85 LAR) te schorsen. Indien dit kort na de bekendmaking van de last geschiedt, zal er mogelijk nog geen beschikking zijn omtrent het sluiten van de bedrijfslocatie. Indien dat wel het geval is, heeft het verzoek om voorlopige voorziening op verzoek van de overtreder mede betrekking op de beschikking tot het sluiten van de bedrijfslocatie. Als de voorzieningenrechter de last tot herstel van de overtreding schorst, ligt het in de rede dat hij tevens de beschikking tot het sluiten van de bedrijfslocatie schorst.

Artikel 17

Ingevolge dit landsbesluit kunnen na een last tot herstel van de overtreding onder omstandigheden nog twee bijkomende beschikkingen volgen: een beschikking tot het sluiten van de bedrijfslocatie alsmede een kostenbeschikking. Elk van deze beschikkingen is in beginsel vatbaar voor bezwaar en beroep. Om de daaruit voortvloeiende procedurelasten te beperken, zorgt het eerste lid er voor dat eventuele procedures over de bijkomende beschikkingen waar mogelijk worden gecombineerd met een nog aanhangige procedure tegen de last tot herstel van de overtreding, zodat de rechter het gehele geschil in één keer kan beslechten.

Indien hangende een bezwaar of beroep tegen een last tot herstel van de overtreding een bijkomende beschikking wordt gegeven en deze door degene die het bezwaar of beroep heeft ingesteld, wordt betwist, wordt het reeds aanhangige bezwaar of beroep automatisch uitgebreid tot de betwiste bijkomende beschikking. Dat hij de bijkomende beschikking betwist, kan de belanghebbende doen blijken op dezelfde wijze als waarop hij enig ander standpunt in de procedure inneemt.

De overtreder kan dan tegen de bijkomende beschikking niet meer afzonderlijk bezwaar maken of beroep instellen. Doet hij dat toch, dan dient het bezwaar- of beroepschrift ingevolge artikel 20 van de LAR te worden doorgezonden naar de instantie waar het beroep tegen de last tot herstel van de overtreding aanhangig is. Indien geen procedure tegen de last tot herstel van de overtreding (meer) aanhangig is, is de bijkomende beschikking uiteraard wel afzonderlijk vatbaar voor bezwaar en beroep.

Het tweede lid stelt buiten twijfel dat de regeling ook kan worden toegepast indien tegen de last om de overtreding te herstellen een voorlopige voorziening is gevraagd en de bijkomende beschikking wordt gegeven voordat op dit verzoek is beslist.

De Minister van Financiën,
J.M.N JARDIM